І чужому научайтесь, Свого не цурайтесь... — Т. Шевченко

СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 175. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 22-го ВЕРЕСНЯ 1972 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, SEPTEMBER 22, 1972 No. 175. VOL. LXXIX.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

Четвер, 21-го вересня 1972 р.

СЕНАТСЬКА КОМІСІЯ ДЛЯ ЗАКОРДОННИХ СПРАВ затвердила у вівторок 19 вересня проєкт законопроєкту про мілітарну допомогу закордонові в сумі 1.5 мільйона долярів замість законопроєкту про таку ж допомогу в сумі 1.72 більйона, що був відкинений Сенатом в липні ц. р. Затверджена тепер сума на 650 мільйонів нижча від вимаганої Урядом суми у висоті 2.15 більйона. Схвалена сума має бути призначена виключно на мілітарну допомогу й узалежнена від закінчення війни у В'єтнамі з умовою, що будуть звільнені усі американські військові полонені.

ГЕН. АЛТОН Д. СЛЕЙ, головний помічник ген. Джона Д. Лавелла, обвинуваченого в самовільному переводжуванні бомбардувальних налетів на Північний В'єтнам, підтвердив у своїх зізнаннях перед сенатською комісією для справ збройних сил, що ген. Лавелле наказував йому особисто проводити неавторизовані вищим командуванням бомбардувальні налети і навіть доручав потім приготовляти неправдиві звідомлення про ці летунські місії.

АДМІНІСТРАЦІЯ НЮЙОРКСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ вирішила звільнити або перевести на пенсію 217 професорів і викладачів шкіл і коледжів, що входять в його склад, щоб в такий спосіб врятувати університет перед банкрутством. Тільки таким чином — на думку президента Нюйоркського Університету — можна буде зменшити в 1973-74 шкільному році цьогорічний дефіцит в сумі 14 мільйонів долярів наполовину і в 1974-75 виелемінувати цей дефіцит цілком.

ДЕНІЄЛ ЕЛЛСБЕРҐ, Антоні Джей Руссо і 17 їхніх адвокатів й консультантів в справі викрадення й опублікування т. зв. Документів Пентаґону подали до суду скаргу проти десятьох представників федерального Уряду з обвинуваченням їх у незаконному підслухуванні телефонічних розмов і з вимогою виплатити їм відшкодування за спричинені цим підслухуванням шкоди і втрати.

ПОНАД 3 500 ВЧИТЕЛІВ У СТОЛИЦІ ЗСА ВАШИНГТОНІ покинули у вівторок 19 вересня ц. р. свої зайняття на знак протесту проти звільнень із праці і проти замороження їхніх заробітних платень. Внаслідок страйку припинено навчання в 54 школах і усіх 184 публічних шкіл.

ДЕРЖАВАМ, ЩО ПРОДУКУЮТЬ ОПІЙ, ПОГРОЖУЄ припинення американської технічної і фінансової допомоги. Президент Ніксон заповів, що в тотальній війні проти торгівлі наркотиками мусять взяти активну участь в першу чергу держави, з яких ведеться найбільше пачкування наркотиків. Однак Ніксон зазначив, що санкції не будуть стосуватися Туреччини, Камбоджи і Лясу, де вирощується опій, бо тамошні уряди співпрацюють з Америкою у цій справі.

БРИТІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ЕДВАРД ГІТ ПЕРЕСТЕРІГ японського прем'єра Какуї Танаку під час свого перебування в Токіо, що коли б Японія почала заливати 10 членських держав Европейської Економічної Спільноти (Спільного Господарського Ринку) своїми товарами, не допускаючи водночас до себе імпорту з тих держав, то вони будуть боронитися проти такого поведення. Дисонанс між Америкою, їх західньо - европейськими та японськими союзниками настав тому, що Америка, яка у зв'язках з Японією має поважний торговельний дефіцит, заохочує Японію звернути свій експорт в сторону Західньої Европи.

ПРЕМ'ЄР ВІЛЬНОГО КИТАЮ ЧІЯНҐ ЧІНҐ-КУО ЗВЕРНУВ увагу спеціяльному делеґатові Японії Етсабуру Шіїні, що комуністи не були б прийшли в Китаї до влади і що вільні китайці не потребували б втікати на Тайвань (Формозу), коли б Японія не переводила би своєї імперіялістичної інвазії на азійський суходіл. Етсабуру Шіїна перевів три дні на Тайвані, переконуючи верхівку Вільного Китаю, що Японія не має іншого виходу, як тільки визнати комуністичний режим в Китаї.

АРАБСЬКА ЛІҐА ПОСЕРЕДНИЧИТЬ у конфлікті між ливанською армією і арабськими партизанами на території Ливану. До Ливану прибув генеральний секретар Арабської Ліґи, колишній єгипетський міністер закордонних справ Махмуд Ріяд в посередницькій місії: державні лідери Ливану і командувачі армії не хочуть, щоби партизани своїми діями стягали на їх голови пімсту Ізраїлю, але вони не хочуть теж ліквідувати партизанських організацій ані насторожувати проти себе півтори мільйона втікачів з Палестини, з рядів яких рекрутуються ті партизани.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА ІДІ АМІНА В УҐАНДІ ТВЕРДИТЬ, що державне військо Уґанди цілком зліквідувало інвазію з сусідньої Танзанії. Ту інвазію переводили головно політичні втікачі з Уґанди, зорганізовані й узброєні Танзанією. Уґанда має 12.000 вояків. Противники режиму Іді Аміна сподіваються, що та інвазія спричинить масову дезерцію з державного війська Уґанди, що не сталося.

Хуліґани в Ню Йорку пограбували і вбили професора Колюмбійського Університету

Ню Йорк. — В середу 20 вересня ц. р. три молоді хуліґани, віком від яких 14 до 17 років, напали о 4-ій год. по полудні на Амстердам Евню, між 122-ою і 123-ою вулицями на професора Колюмбійського Університету, спеціяліста в ділянці дослідів міжнародного права 65-літнього Вольфґанґа Г. Фрідмана і, пограбувавши його з грошей, закололи його ножами на смерть. Відбувся напад поблизу публічної школи ч. 36. Крик нападеного за допомогою зібрав на місці нападу юрбу людей, але ж напасникам повелося втекти. Згідно із свідченням прохожих, напасниками були молоді негри. Поліція шукає за спричинниками нападу і вже арештувала кілька підозрілих осіб. Проф. Фрідман, народжений у Берліні 1907 року, еміґрував після приходу Гітлера до влади за кордон і студіював право в університетах Лондону, Парижу, Мельбурну і Торонта. З 1955 року став професором міжнародного права в Колюмбійському Університеті і працював також як консультант Організації Індустрійного Розвитку й інших установ Об'єднаних Націй. Був автором низки наукових праць з міжнародного права. В листопаді 1969 року був нападений поблизу університету двома хуліґанами, які намагалися його ограбувати, але ж оборонився і напасники втекли.

Сенатська комісія вимагає підвищення податкових вплат на Соціяльне Забезпечення

Вашингтон. — Сенатська фінансова комісія вирішила після ширшої дискусії збільшити податки на Соціяльне Забезпечення до яких 6 більйонів долярів, щоб можна було таким чином фінансувати різні поширені роди забезпечень й допомоги для мільйонів старших і нездатних до праці осіб у ЗСА. Прийнято це рішення в процесі обговорювання й устійнювання законопроєкту із широким засягом зреформування і лібералізації програм Соціяльного Забезпечення і Медичної Опіки (Медікер). Законопроєкт мав би вже бути переданий на розгляд Сенату вже в найближчому тижні, але ж у конґресових колах думають, що над ним розгорнуться затяжні дебати. Постанови цього законопроєкту передбачають допомоги для окремих груп, як вдови, нездатні до праці і багато років працюючі, але ж слабо оплачувані робітники — в додатку до схваленої вже Конґресом в червні 20-відсоткової підвишки допомог із титулу Соціяльного Забезпечення для 27.8 мільйонів управнених до цього осіб. Чеки з підвищеними пенсіями Соціяльного Забезпечення будуть розіслані вже з початком жовтня ц. р. Схвалене фінансовою комісією підвищення податків буде стосуватися і працедавців і працюючих. Вплати на Соціяльне Забезпечення будуть підвищені від січня 1973 в 5.5 відсотка до 6 відсотків. Для тих, що заробляють 10.800 дол. або більше річно, ці податки будуть збільшені з 468 до 594 долярів з січнем 1973 року. Для тих, що заробітимуть 12 тисяч дол. або більше, ці податки збільшаться з січнем 1974 року до 660 долярів.

МекҐоверн обіцяє допомогу для старших осіб; Еґню атакує МекҐоверна за його плян зменшити бюджет оборони

Норт Берген, Н. Дж. — Виступаючи на зустрічі з громадянами старшого віку демократичний кандидат Джордж МекҐоверн приобіцяв їм допомогу федерального уряду у загальній висоті $6 більйонів. За словами МекҐоверна, республіканська адміністрація досі не виявила заінтересування долею громадян старшого віку, які, мовляв, мусять „їсти собаче м'ясо, бо не можуть дозволити собі на гамбурґери". За проєктом МекҐоверна, всі громадяни старшого віку, а також сліпі та інваліди, мали б одержувати місячну пенсію у висоті не менше $150. Крім того МекҐоверн запропонував збільшення виплати допомоги для вдів, збільшення висоти заробітку до суми $8,000 річно без зменшення висоти пенсій соціяльного забезпечення (тепер висота заробітку не може перевищити суми $1,600), виплату дещо зменшеної допомоги чоловікам вже у віці 62 років (досі це стосувалося тільки жінок), забезпечення автоматичної підвижки у допомогах пропорційно до висоти інфляції, а також поширення Медичної допомоги у формі покриття коштів ліків і скасування місячних оплат лікарам в системі „медікер" МекҐоверн поінформував також, що на його думку старші віком громадяни, які одержують пенсію, повинні платити значно зменшено податок від реальностей. Пропонуючи додаткові видатки на суспільну допомогу, Джордж МекҐоверн, однак, не поінформував про джерело прибутків, з якого можна б було покрити ці нові видатки. Віцепрезидент Спіро Еґню виступаючи в Ст. Луїс — повновно заатакував МекҐоверна за його плян зредукувати бюджет на оборону країни. Промовляючи до членів Клюбу Ротаріїв, Еґню визначив плян МекҐоверна як „застрашаючий", бо він у висліді допровадить оборонний позем ЗСА до позему з-перед Перл Гарбору. В актуальній політичній ситуації у світі це було б для ЗСА своєрідним самогубством. На думку Еґню, справа оборони ЗСА і справа оборонного бюджету належить до засадничих питань, які мусять бути з'ясовані повністю у цьогорічній виборчій кампанії.

Цієї суботи і неділі відбудуться окружні організаційні збори УНСоюзу в Ню Йорку, Аллентавні, Ютиці, Нюарку, Коговз і Балтиморі

Джерзі Сити. — З кінцем цього тижня починаються осінні організаційні збори усіх тридцяти Округ Українського Народного Союзу, на яких буде обговорена й започаткована осіння кампанія, що має за мету досягти річний плян УНСоюзу та з о р г а н ізувати в цім році 5.700 нових членів. Кампанія допоможе союзовим діячам, зокрема відділовим секретарям і о р г анізаторам, здобути призначену їм квоту членів, а широкому українському громадянству дасть нагоду познайомитися із численними, модерними плянами забезпечення, яке по конкурентційній ціні дає своїм членам Український Народний Союз.

В найближчу п'ятницю, 22-го вересня о год. 7-ій вечором в залі „Дністра" при 117 Евеню „А" відбудуться збори Нюйоркської Округи, на яких доповідатимуть головні урядовці: п-і Марія Душник, д-р Ярослав Падох і мґр Іван Винник та обласний організатор Округи Василь Оріховський. В суботу, 23-го ц. м. відбудуться окружні збори Аллентавнської округи в місті Нортгемптон, Па. в церковній залі при 1343 Ню Порт веню, початок о год. 6-ій вечором, при співучасті гол. предсідника Йосипа Лисогора і головних радних Анни Гарас і Степана Гавриша та збори в Ютиці в церковній авдиторії при 6 Котедж Пл., початок о год. 4-ій по полудні. Після зборів там же о год. 6-ій відбудеться святочне відзначення 20-річчя місцевого 484-го Відділу УНС. У зборах візьмуть участь гол. секретар д-р Ярослав Падох та обласних організатор Василь Оріховський. В неділю, 24-го ц. м. відбудуться в Нюарку, в Українськім Народнім Домі при 140 Проспект евеню в Ірвінґтоні, збори чотирьох округ стейту Ню Джерзі, а саме округи Нюарку, Перт Амбою, Джерзі Сити і Пассейку, в яких візьмуть участь заступник гол. предсідника Володимир Сохан, головна касирка мґр Уляна Дячук і гол. радний та асистент організаційного відділу Степан Гавриш. Початок о год. 3-ій по пол. Збори Тройської Округи відбудуться в місті Коговз, Н. Й. в Українськім Горожанськім Клюбі при Медов вулиці, початок о год. 2-ій, при співучасті гол. секретаря д-ра Я. Падоха, гол. радного Володомира Запаранюка і обл. організатора В. Оріховського. Також відбудуться того дня збори округи Балтимору в церковній залі в Куртіс-Бей при 1506 Черч вул. Початок о год. 1.30 по пол. Після зборів тамже відбудеться союзовий пікнік. В зборах візьме участь заступниця гол. предсідника п-і Марія Душник. На всі ці збори запрошені союзові урядовці і члени та місцеве й довколишнє громадянство.

СССР погодився на паралельні конференції про безпеку і редукцію військ в Европі

Вашингтон. — З ірядових кіл потверджено, що найбільшим успіхом минулотижневої триденної візити Генрі Кіссінджера у Москві була остаточна згода Совєтів на переведення п а р а лельних конференцій — паневропейської конференції безпеки та конференції про р е д укцію збройних сил в Европі. Зате Совєти далі не погодилися, щоб конференція про редукцію військ в Европі переводити за „округлим столом", де партнерами були б з одного боку держави Атлантійського Союзу (НАТО) та з другого — комуністичні членські держави Варшавського пакту.. Совєти хочуть, щоб кожна з членських держава НАТО, яка тримає на европейському к о н т иненті свої війська, переговорювала з ними. Совєтами окремо. Це, очевидно, ускладнить і продовжить справу. Але обидві сторони прийняли запрошення від Финляндії, щоб 22 листопада ц. р. розпочалася в Гельсинках підготовна конференція щодо паневропейської конференції безпеки. Таким чином 22 листопада засядуть за підготовлювання тієї к о н ф е ренції представники 35-ох держав. Щодо редукції збройних сил в Европі, то Совєти втримують у сателітських країнах 275.000 свого змоторизованого війська, а загалом так званий Варшавський бльок комуністичних держав нараховує 1,200.000 вояків,, не рахуючи збройних сил на території СССР. Американські коментатори звертають увагу, що згода Совєтів на переговори щодо обопільної редукції збройних сил в Европі є перемогою становища президента Ніксона, який противився постійним внескам голови демократичної більшости в Сенаті Майкела Менсфілда, щоб негайно й односторонно відкликати з Европи частину американських військ. Так само, у ще різкішій формі, домагається цього демократичний кандидат на президента сенатор Джордж МекҐоверн. Ніксон завжди твердив, що треба так довго зберігати війська ЗСА в Европі, поки Совєти не погодяться на переговори про обосторонню редукцію військ.

Дебати про тероризм відбудуться на Правничій Комісії ОН

Об'єднані Нації. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй Курт Вальдгайм, який спершу поручав перевести на Генеральній Асамблеї дебати про міжнародний тероризм і міжнародну конвенцію проти тероризму, змінив своє становище і скерував цю справу до Правної Комісії Асамблеї. Отже спершу правники шукатимуть формули засудження тероризму та протидіяння йому і перевірять, наскільки така міжнародна дія може вміщатися в існуючих правних нормах. Таким чином можна буде зм'ягшити, якщо не оминути, палкі дебати на Генеральній Асамблеї. Курт Вальдгайм закликав держави, які ставляться опозиційно супроти будь-яких міжнаних санкцій проти терористів, щоб вони відмежовували політичну боротьбу за слушні справи від тероризму, жертвою якого падуть люди, які далекі й непричетні до тих політичних проблем. Також другу запальну справу скеровано на бічні рейки: Головна Комісія Генеральної Асамблеї, яка складається з голів сімох Комісій та 17-ти віце-президентів Асамблеї, рішила 16 голосами проти 6 відкласти справу з'єднання Кореї до наступної Генеральної Асамблеї у 1973 році. Мовляв, тепер розпочалися безпосередні контакти між двома частинами поділеної Кореї і треба підождати, які вони дадуть практичні висліди. Пекін і Москва найбільш озлоблені, що в Південній Кореї ЗСА втримують 43.000 свого війська під прапором Об'єднаних Націй — вони домагаються скасування тієї фірми, існуючої від часу Корейської війни.

Арабські терористи масово розіслали посилки й листи з вибуховим матеріялом

Ню Йорк. — Службовики у митному відділі головної поштової контори у Ню Йорку виявили три листи, адресовані до ізраїльського амбасадора в Об'єднаних Націях Йосифа Такоаха і двох його найближчих співробітників, де були прецизійні, мінімальні розмірами, але дуже сильні вибухові матеріяли. Ті „міні-бомби" подобали на чайні торбинки. 8 таких посилок виявлено у Лондоні, при чому одна з них убила хліборобського фахівця в ізраїльській амбасаді в Британії. Три такі листи-посилки наспіли до Парижа, — інші прийшли на адреси видатних ізраїльських діячів в Монтреалі й Оттаві в Канаді, в Женеві, Брюсселі та Єрусалимі. В одній і з таких посилок поліційні ф а х івці знайшли листа від арабської терористичної організації „Чорний Вересень", — тієї самої, яка перевела атентат проти ізраїльської олімпійської дружини у Мюнхені. Всі ті посилки й листи були вислані з Амстердаму в Голляндії — тамошня пошта потвердила, що вислано відтіль 32 такі посилки. Всі дипломати в Об'єднаних Націях дістали від американських чинників безпеки пересторогу, щоб вони з увагою ставились до отримуваної пошти. Арабська преса принесла вістку з партизанських кіл, що, мовляв, ізраїльські терористи перші почали присилати такі посилки лідерам партизанських організацій.

Започатковано слідство в справі продажу пшениці Совєтському Союзові

Вашингтон. — За інформаціями з Білого Дому виявляється, що заява віцепрезидента Спіро Еґню про започатковане слідство в справі продажу пшениці до СССР не була точна. Президент Ніксон не дав був доручення таке слідство перевести, але тепер, після заяви віце-президента Федеральне Бюро Інвестиґації розпічне слідство в цій справі. Як виявляється, експортові компанії закупили були напередодні підписання совєтсько-американської умови про продаж пшениці значну кількість пшениці по ціні 1.32 дол. за бушель. Згідно з умовою, СССР платить за пшеницю 1.62 дол. за бушель, а експортери дістають державну субсидію, щоб вирівняти ціну на експортовану пшеницю з ціною на аме-

(Закінчення на 3-ій стор.)

ПІД ЧАС 100-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ КОЛЕҐІЇ СВ. ПЕТРА В ДЖЕРЗІ СИТІ БУДЕ ВИДНО І БУДЕ ЧУТИ „ГОМІН УКРАЇНИ"

Джерзі Сиі. — Місцевий Коледж св. Петра, одна з кращих високих шкіл країни, відзначає в цьому році 100-річчя свого існування і з цієї нагоди відбуваються наукові конференції, зібрання та всілякі імпрези. В рямках цих святкувань відбудеться окремий східньо-европейський кінець тижня в суботу і неділю, 21 і 22-го жовтня, що їх точніше можна б назвати українськими днями з уваги на головну і провідну участь українців.

В суботу, 21го жовтня, о год. 10:30 перед полуднем у приміщеннях Коледжу при Кеннеді бульварі відбудеться наукова конференція на східньо-европейські теми. Директором конференції буде проф. д-р Константин Савчук, професор історії в цьому Коледжі, а участь в цій конференції візьмуть професори: д-р Олег Федишин, який говоритиме про початки суперечностей в поглядах у Совєтському Союзі, д-р Тадеуш Тулея говоритиме про сучасний дисидентизм в Росії, д-р Константин Савчук доповідатиме про суперечність в поглядах в Україні, д-р Татеуш Ґромада матиме лекцію про такі суперечності в Польщі і д-р Каміль Роней про такі ферменти в Угорщині.

Наступного дня, в неділю 22-го жовтня, у великій залі Ферріс Гай Скул при Монтґомері вулиці відбудеться велика мистецька імпреза „Гомін України" з участю видатних українських мистецьких одиниць і ансамблів. В програмі „Гомону України", що почнеться о год. 3-ій після полудня, виступлять оперові співаки пані Марія Лисогір при акомпаніяменті проф. Дарії Каранович, Андрій Добрянський при акомпаніяменті піяніста Романа Стецури, хор української католицької парафії св. Івана Хрестителя з Нюарку під диригентурою маестра Михайла Добоша та при фортепіяновому акомпаніяменті Дозі Сиґіди, скрипаль Рафаїл Венке при акомпаніяменті проф. Дарії Каранович та відомий танцювальний ансамбль „Лиман" з Ню Джерзі, під мистецьким керівництвом Романа Стеткевича. Майстром церемонії і конферансьє буде молода наша артистка-студентка Аня Дидик. Спонзором цієї великої мистецької імпрези з нагоди 100-річчя Коледжу св. Петра є Український Народний Союз, що має в цьому місті свій осідок та який сам за два роки відзначатиме своє 80-річчя уже в нових, репрезентативних приміщеннях у власному 15-поверховому хмаросягу, будова якого тепер завершується. Білети вступу на „Гомін України" 22-го жовтня вже можна набувати в Головній Канцелярії УНСоюзу в ціні від 5 до 2 долярів.

Парафія і громада вшанували о. Теодора Форостія у 35-річчя священства

о. протопресвітер Теодор Форостій

Кліфтон, Н.Дж. (С.Г.). — В неділю 17-го вересня тут у модерній, щойно збудованій православній церкві св. Вознесіння Преосвященніший Владика Марко відслужив Архиєрейську Святу Літургію з нагоди 35-літнього ювілею праці у Христовому винограднику, та служіння УПЦеркві і українському народові заслуженого і ревного священика-патріота протопресвітера Теодора Форостія. Співслужителями були голова Консисторії о. протопресвітер Артемій Селепина та Отець Ювілят. Парафіяльний хор співав під диригентурою проф. О. Головацького. Відповідну проповідь під час Богослужби сказав Владика Марко, вказуючи на жертвенну і віддану працю Отця Ювілята, вложену в розбудову УПЦеркви на протязі 35 років праці як священик, а з того 34 роки праці на вільній землі Вашинґтона. Владика, говорячи про заслуги Ювілята, згадав, що за ту жертвенну працю він був піднесений 1970 року до сану протопресвітера, що є найвищим відзначенням в УПЦеркві для одруженого священика.

По Богослужбі в честь Ювілята відбувся ювілейний бенкет, в якому взяло участь біля 250 осіб. Бенкет розпочав молитвою Владика Марко, згадав про спільну працю з Отцем Ювілятом на протязі довгих років та побажав йому кріпкого здоров'я для дальшого служіння Богові, своїй Церкві та українському народові. На

(Закінчення на стор. 4-ій)

Літак Пан-Американської Повітряної Лінії відбув перший безпосередній лет з Ню Йорку до Києва

Ню Йорк. — Вівторок 19-го вересня буде на свій лад історичним, бо того дня відбувся перший в історії безпосередній лет з Ню Йорку до Києва, столиці України. В окремому пресовому повідомленні Пан-Американської Світової Повітряної Лінії на цю тему сказано:

„19-го вересня 1972-го року Пан-Американська Повітряна Лінія стала першою повітряною лінією, літак якої відбув безпосередній лет із З'єднаних Стейтів Америки до Києва, столиці Української Совєтської Соціялістичної Республіки. Винайнятий Державним Департаментом літак цієї Лінії Боїнґ 707 перевіз з Ню Йорку до Совєтського Союзу Нюйоркський Балет для чотиро-тижневих виступів, влаштовуваних в рямках культурного обміну між ЗСА і СССР. Літак вилетів з міжнародного летовища Джона Ф. Кеннеді в Ню Йорку після полудня 18-го вересня і прибув до Києва наступного дня рано. На літаку було всіх 111 пасажирів, в тому 81 танцюрист і трьох представників Державного Департаменту. З Києва балет виїде до Ленінґраду, опісля Тбілісі й Москви, подорожуючи літаком совєтського Аерофлоту, опісля матиме один тиждень виступів у Варшаві і 22-го жовтня повернеться назад до Ню Йорку винайнятим літаком Пан-Американської Повітряної Лінії."

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Неспокійна Генеральна Асамблея

Об'єднані Нації стали установою, яка вже давно перестала надто цікавити людей. Генеральні Асамблеї з їх безконечними промовами і традиційно повторюваними та нерозв'язуваними проблемами стали нудним видовищем. і тому пленарні засідання не раз уже проходили в напівпорожній залі. Минулорічна Генеральна Асамблея мала, властиво один момент, що схвилював делегатів членських держав і ввесь міжнародний світ: коли вирішено проти становища Америки виключити з організації Об'єднаних Націй Вільний Китай і визнати комуністичний Китай за єдиного репрезентанта китайського народу.

Але, всупереч первісним передбаченням, теперішня, 27-ма з черги Генеральна Асамблея, яка розпочалася 19 вересня ц. р., може бути дуже неспокійною. Пекін заклав на Раді Безпеки „вето" проти прийняття до ОН Бангладешу, але більшість, мабуть, заявиться „за" прийняття його, — це була б перша програ Пекіну в ОН, і невідомо, чи він до цього допустить. Далі, комуністичний Китай, разом з комунокитайським бльоком „невтральних" азійсько - африканських держав вимагатиме виключення Камбоджі, чи пак заступлення її теперішнього представництва представництвом колишнього голови Камбоджі, який перебуває в екзилі у Пекіні. Чорні африканські членські держави критикуватимуть Америку за те, що вона злехтувала рішення бойкотувати біло - расистську Родезію і купує у неї манган. СССР і комуністичний Китай одним фронтом будуть старатися перевести постанову про відкликання з Південної Кореї військ формально Об'єднаних Націй, а фактично — Америки. Відновиться давня ізраїльсько - арабська суперечка, загострена терористичними актами арабів та відплатними рейдами Ізраїлю. Москва відновить свою пропагандивну пропозицію про скасування атомової зброї, яку сама розбудовує й удосконалює. Палкі суперечки може породити вимога західніх держав застосувати репресії супроти країн, які дають азиль повітряним піратам...

До зацікавлення теперішньою Генеральною Асамблеєю причиняться атмосфера напруження на тлі погроз збоку американсько - жидівських і арабських екстремістів на адресу чи то арабських чи ізраїльських делегацій. Без уваги на реальні наслідки цієї сесії, що триватиме три місяці, вона може мати дуже цікаві моменти.

Нагла справа

Українці в Америці, як і в інших вільних країнах свого поселення, мають багато всіляких наглих справ. В Америці маємо вибори, маємо наш XI Конгрес, до кінця року нам треба зібрати ще понад півмільйона долярів, щоб могти скористати з виїмкової нагоди і встановити три катедри українських студій в престижевому Гарвардському університеті майже за половину тієї суми, що її виносить тепер фундація таких катедр — щоб назвати тільки найголовніші з тих наглих справ. Проте, за найбільш наглу треба вважати нашу акцію в обороні нехтуваних і нещадно топтаних совєтськими режимниками людських прав в Україні.

Історія знає багато випадків, коли події, які стосувалися до малої кількости людей і навіть до одиниць, потрясали сумлінням світу більше, як найбільш масові випадки, бо вони ці масові випадки репрезентували й уосібнювали. До таких подій треба зарахувати і недавній засуд совєтськими режимниками в Україні Юрія Шухевича, який уперше був по-варварськи засуджений на 10 років каторги, мавши тільки 15 років, опісля знову на таку саму драконівську кару і тепер вже втретє. Нормальна західня людина, зокрема американець, прямо не хоче вірити, що в 1972-му році таке варварство взагалі можливе. Довідавшись і переконавшись у цьому, багато з цих західніх людей готові включитися в хрестовий похід проти системи, яка такого варварства допускається.

Це й треба вважати за головну і наглу нашу справу дня. Цитований уже на цьому місці голос - звернення ізраїльського інтелектуаліста - гуманіста Аврама Шіфрина до сумління вільних людей, щоб виступили в обороні Юрія Шухевича, може зворушити найбільш тверде серце. Нам усім, як громадянам та як зорганізованій спільноті, треба зробити направду все можливе, щоб справу Юрія Шухевича та справу заарештованих і суджених совєтськими режимниками українських інтелектуалістів довести до відома, до свідомости і до сумління світу. І треба це робити негайно, вже. Кожні наші збори, недалека зустріч українських журналістів і, зокрема, недалекий XI Конгрес Американських Українців повинні проходити головно під знаком цієї наглої справи. Зокрема важливе, щоб ми з нею виступили на найширші американські і міжнародні форуми. Це наш обов'язок не тільки, як українців, але й як людей із сумлінням.

П. Ф.

КРИВАВА ОЛІМПІЯДА

Мюнхен. — Олімпіяда — винахід старовинних греків як і багато інших добрих ідей еллинської (так у нас вимовляли це слово) культури. Кожного четвертого року, почавши від 476 р. перед нашою ерою, відбувалися ігрища з участю атлетів, усяких мистців і поетів на славу „батька богів" — Зевса Олімпійського.

На час Олімпіяди припинялися війни між численними грецькими державами, наставав мир у Греції. Відомо, що невеличкі грецькі держави дуже часто вели між собою війни, як це було в нашій Русі - Україні за княжих часів, і усобиці привели греків у неволю: перше їх завоювали македонці (в IУ віці перед Христом), а пізніше Греція стала провінцією Римської імперії.

Ідею мирного змагання між народами на полі фізичної культури здійснено з почину вченого француза де Кюбертена 80 років тому.

Цього року в Мюнхені відбулася 20-та Олімпіяда. З різних частин світу прибули на змагання в Мюнхені спортовці, щоб показати свою справність у всякого роду фізичних досягненнях. На Олімпіяду, як гості, з'явилися президенти, королі прем'єри, міністри, письменники, артисти з країн Европи, Азії, Африки, Америки Австралії, Нової Зеляндії. Були тут також спортовці з України, але вони мусіли виступати як „совєтські люди", без національного обличчя. Малесенький Люксембург або Гондурас можуть репрезентуватися під власним державним прапором: це — ілюстрація „рівноправности" і так званої „суверенности" радянської України" в світі.

Мирні змагання на Олімпіяді несподівано порушила кривава подія: озброєні молоді араби, сини батьків, виселених із Палестини після створення ізраїльської держави 1948 року, увійшли в приміщення ізраїльських спортовців на Олімпіяді 5 вересня, зв'язали їх і поставили вимогу, щоб ізраїльський уряд випустив на волю всіх арештованих арабських терористів, а коли ні, то ізраїльські спортовці загинуть від куль.

Ізраїльський уряд відмовився виконати ультимат „федаїнів", бо це був би прецедент для дальших подібних нападів і вимог. Далі почалися переговори з федаїнами в тому напрямі, що їх із закладниками мали б перевезти в котрусь арабську країну, і тоді були б на волі ізраїльські спортовці і федаїни.

Німецькі уряди готові були прийняти таку пропозицію, і на це була згода Ізраїлю. Само собою, уряд Німеччини мав право сам рішати, що робити, бо напад озброєних людей на беззбройних спортовців стався на німецькій території. Голова уряду Німеччини Віллі Брандт мав телефоном розмову з прем'єром Єгипту і з послом Тунісу, але вони відмовилися пустити на свою територію німецький літак з федаїнами та ізраїльськими закладниками.

Досі не вияснено, що хотіла робити німецька адміністрація, коли, за згодою ізраїльського представника в Мюнхені, вирішила перевести федаїнів, разом із закладниками, на американську летунську базу в Фюрстенфельдбруку, за 30 кілометрів від Мюнхену. В супроводі цієї сумної процесії було п'ятеро німецьких снайперів. Чи мали вони наказ атакувати федаїнів у гелікоптері, щоб визволити ізраїльських спортовців? Невідомо досі, хто перший почав стріляти: німці чи федаїни?

Як би там не було, в нічній стрілянині вбито одного німецького стрільця, загинули федаїни, окрім двох, але федаїни встигли повбивати всіх 11 ізраїльців. Чи може в пітьмі котрась німецька куля, замість араба, влучила зв'язаного ізраїльця? Прем'єр В. Брандт пропонує створити спеціяльну міжнародну комісію, яка має перевести слідство в цій трагедії.

Криваве порушення олімпійського миру викликало різні почування і відгуки в світі. Найбільше обурення на федаїнів та на уряди арабських країн, де федаїни знайшли собі притулок, вибухнуло в Ізраїлі. Тільки король Йорданії Гуссейн засудив акт терору федаїнів у Мюнхені. В інших арабських країнах преса і радіо прославляють федаїнів як героїв. Уряди комуністичних держав відмежувалися від нападу на ізраїльських спортовців у Мюнхені. Уряд Китаю став на боці федаїнів.

Комерція понад усе...

Після кривавої події в Мюнхені були пропозиції — припинити спортові змагання. Однак, вирішено Олімпіяду закінчити. Учасники змагань з усього світу хотіли показати своє мистецтво і здобути медалі — золоті, срібні і бронзові. Для Мюнхену — столиці Баварії — Олімпіяда була вигідна, як комерційне підприємство. Численні туристи з усіх кінців світу появилися в Мюнхені, залишаючи в цьому місті багато грошей.

Заходжу в крамницю з баварськими національними убраннями. Бачу англійську пару середнього віку. Він, назву його — містер Смит — одягнув шкуратяні короткі штани з візерунками та китицями і баварську зелену крисаню з козячою щіточкою. Місис Смит любується собою в баварській сукні — „дірндль" та в нових черевиках. Питаються мене, чи це їм личить. З чемности я похвалив. „Велл, — каже містер Смит, — нав ві ар Баварієнс..."

Минаю квартал у центрі міста, де завжди весело. Тут Придворна Броварня (Гофбройгавз), повна людей усяких націй, кольору та віку. Духова оркестра

(Закінчення на 3-ій стор.)

А. Гудовський

ПЕРЕД XI КОНҐРЕСОМ АУ

(Голос у дискусії)

Наближається XI Конґрес Американських Українців — важлива подія в житті нашої етнічної громади, бо від атмосфери, в якій відбуватиметься Конґрес, від його характеру й ухвал залежатиме поліпшення відносин у громаді, поліпшення її проводу, активізація й видайність нашого суспільного життя.

У вільному суспільстві кожна провідна організація повинна мати контакт з масами, знати настрої людей, їх критичні завваги і бажання. У нас, на жаль, не було такого органу, де була б можливість висловлювати критичні думки і побажання щодо структури і праці УККА. Тому відкриття передконґресової дискусії у „Свободі" є явищем позитивним і потрібним. Треба сподіватися, що висловлені в дискусії критичні думки і конструктивні пропозиції допоможуть делегатам Конґресу глибше відчути їх відповідальність перед цілою національною громадою за висліди Конґресу, допоможуть поліпшити УККА та його діяльність.

Передконґресову дискусію розпочав д-р М. Данилюк ґрунтовною статтею „Шляхом покращання системи УККА". Автор подав речеві завваги і рекомендації щодо поліпшення цієї інституції, з якими ми в основному погоджуємося. Крім цієї статті до дискусійних матеріялів треба віднести інформацію про нараду українських професіоналістів, а також статтю проф. В. Приходька „Конечна реформа", що були надруковані у „Свободі" з 15 серпня. Хочеться й мені висловити деякі завваги й міркування, а насамперед до статті „Конечна реформа".

Автор пише, що не можна примиритись із фактом, що платників до Українського Народного Фонду (УНФ) є тепер лише 7 чи 8 тисяч і пропонує перевести реформу його, яка, на думку автора, повинна полягати в тому, щоб „XI Конґрес потвердив постанову IУ Конґресу про те, що даток до УНФ є загальний і його повинні платити всі від 18 років і вище, що мають працю і заробіток". Нам видається, що така постанова Конґресу малощо допомогла б, бо датки до НФ добровільні, і ми не маємо жадних засобів, щоб примушувати до цього громадян у демократичній Америці. Нашими засобами впливу можуть бути лише заохочення й апель до національної свідомости людей.

Трудно сподіватися, щоб платниками до УНФ були ті сотки тисяч американців українського походження, які ні разу за 23 роки не складали пожертв на потреби УККА, бо то значить, що більшість із них остаточно засимілювалась і не цікавиться українським національним життям. Інша справа — це ті люди українського походження, які вже були платниками до НФ, а їх у 1953 р., наприклад, було аж 25 тис. Цим вони виявили свою національну свідомість і інтерес до суспільного життя української етнічної громади. Де ж вони тепер тих 18 тисяч? Чому перестали складати пожертви? Припустимо, що якась частка з них зацікавилася НФ, як новою системою збірки на національні потреби, а потім, на протязі двох чи трьох років, піддалася процесові асиміляції — і відійшла.

Однак, маємо підстави ствердити, що основна частина з тих 18 тис. припинила пожертви до НФ тому, що була незадоволена структурою та діяльністю УККА і станом нашого національно-громадського життя. Цих людей ми могли б вернути в орбіту УККА, і завдяки цьому УНФ збільшився б у 3 або й більше разів. Це, на нашу думку, цілком реальний шлях до збільшення НФ, а у зв'язку з цим до побільшення національної громади та поширення праці УККА. Адже від нас залежить поліпшення внутрішньогромадських взаємин і усунення хиб та недотягнень УККА, щоб він перетворився на репрезентацію всіх українців, щоб кожний з них відчув і міг сказати, що „це — наш УККА". Для здійснення цього потрібне лише бажання провідних чинників наших суспільно-політичних організацій.

Хіба б так виглядали тепер ми, якби не перетворили УККА на форум змагань за впливи конкуренційних політичних угруповань?

Чи ми подумали над тим, як би виглядала наша етнічна група в Америці під однопартійним диктатом? Але тепер мова йде про УККА, який повинен бути репрезентацією українських самостійницьких організацій на терені ЗСА; повинен об'єднувати нас для сконсолідованих акцій на допомогу опозиційним рухам і виступам в Україні; повинен координувати суспільне життя і працю етнічної громади для розвитку української культури і збереження національної ідентичности. Хіба ж можна в інституції з такими функціями вирішувати справи механічним піднесенням рук чи диктатом однієї групи? Якщо хочемо, щоб УККА був здоровою і притягальною інституцією, то мусимо запровадити там принцип узгіднення, національної співпраці і взаємного довір'я. Пригадаймо IX Конґрес УККА, при відкритті якого меншість хотіла додати до Президії кілька своїх представників, але більшість піднесенням рук це відкинула, і цим започаткувала на Конґресі войовничу атмосферу. Невже навіть у такій дрібниці не можна було виявити доброї волі і національної солідарности?

Мені довелося бути членом Номінаційної комісії і побачити, як люди самі себе вибирають та як тенденційно складається список членів Екзекутиви та інших керівних органів УККА. Забули тоді про американську демократію. Не слід забувати, що випадкова більшість на еміґрації не дає права на якусь узурпацію, бож теперішнє співвідношення сил в українському народі зовсім інше, і еміґраційні провідники повинні з цим рахуватися.

Пригадаймо, як недобре вчинено було на Світовому Конґресі Вільних Українців: назвали Конґрес Світовим, а забули ввести до Секретаріяту хоч би одного українця з основної частини нашого етнографічного терену. Та хіба це вперше показав себе вузькопартійний егоїзм, що скрізь претендує на репрезентацію України і на монопартійне керівництво? Це саме відбувається й на форумі УККА і є причиною існування зневірених та опозиційних груп.

Якщо XI Конґрес спроможеться на ґрунтовніші заходи для поліпшення системи УККА і збільшення його притягальности для українських поселенців, то особа голови УККА буде в цих заходах дуже допоміжною. Якщо голова УККА буде добре обізнаний з деталями і характером нашого національного співжиття, не йтиме в фарватері будь - якого одного середовища, а зуміє бути речником загальнонаціональних інтересів і безстороннім авторитетом для всіх українців, то він зможе полагоджувати чимало непорозумінь і сутичок поміж групами, охолоджувати гарячі голови і підтримувати атмосферу для національної співпраці.

Ось наближається дата 40-ліття штучного голоду в Україні, дата жахливого ґеноциду й знущання над українським народом. Цей сумний ювілей ми повинні відзначити величаво на засадах соборности і національної співпраці, пам'ятаючи, що ту національну трагедію бачили й пережили еміґранти з центральних та східніх земель і багато з них утратили тоді своїх родичів, що померли з голоду.

Нехай же ця дикунська розправа з українським народом зобов'язує XI Конґрес до таких рішень, які допомогли б об'єднати в системі УККА, як демократичної централі, всі організації і свідомих українців нашої етнічної громади в З'єднаних Стейтах Америки.

Леся Лисак

ВЕРЕСЕНЬ

Хто його пережив, той уже ніколи не зможе його забути. Щоб як не силкувався і як собі не казав: „Це вже проминуло, це вже так далеко, мов би його ніколи не було". Бо, як знаєте, простір і роки затирають виразність подій, залишаючи тільки приблідлі фраґменти. Та хіба можна викреслити з пам'яті початок? Початок шалених змін, які так переплутали наше життя, що й до сьогодні трудно знайти в ньому лад.

Жінка із задуманими очима дивиться на мене й стиха каже:

— Чи ви, що пережили вересень тисяча дев'ятсот тридцять дев'ятого року, пригадуєте ті соняшні, теплі, золотисті дні, без хмаринки і без краплі дощу? Той вересень, який видався таким прекрасним, а був насправді першою літерою воєнних жахіть. Ті золотисті дні прощали добу, яку ми вважали за мирну. З тих днів все пішло шкереберть, мовби зірвалися з припони коні вершників Апокаліпси, несучи війну, смерть, жах і терпіння.

Спершу були тільки здогади, розмови і радіові вісті. У них говорилося про мобілізацію і про можливість війни з оптимістичним запевненням польської влади, що „блискуча перемога буде за нами"! Аж раптом радіо заклекотіло блискавичною вісткою про початок війни, задихалося незрозумілими для людей кличками тривоги й перестороги, а потім — замовкло. Замовкло тоді, коли з ясного вересневого неба посипалися бомби. На різні міста, і на Львів, до якого я поїхала вчитися, — каже задумана жінка. — І зчинився такий заколот, така метушня, така паніка, що ніхто не знав, що робити. Вернулася з переповненого втікачами Львова на село до батьків. А у батьків ще була в пам'яті та, перша світова війна. І те, що тепер коїлося, було таке неподібне до тих давніх воєнних часів! І батько, що був колись старшиною Української Галицької Армії і знав війну з її жахіттями — тепер розгубився. А як пішли вістки, що зі сходу йде „освобождать западних украинцев доблесная „красная армия" — понурив безнадійно голову. Він оту армію добре пам'ятав і не вірив, щоб вона у чомусь змінилася. Він знав, яке це „визволення" нам несуть.

А єдиний лучник із світом — радіо вже мовчало. І по селі кружляли неймовірні вістки. Хтось пустив чутку, що першими прийдуть до нас... українські козаки під проводом президента Карпатської України о. Волошина. Даремно батько намагався вияснити, що це — чиста фантазія. Не вірили. Прості люди у час тривоги воліють вірити в те, що їм краще підходить. Ще бо плакали по селі селянки-матері по вбитих поляками синах. Ще свіжі були їхні могили. „Хай прийдуть наші, — кликали селяни, — вже досить нам польського ярма!" Не знали, бідолахи, що один ворог не кращий за другого. Не знали, що несуть їм „визволителі" зі сходу.

— Тепер уже можна гірко всміхнутися, — каже задумана жінка. — Та тоді село вірило, що зміна буде на краще. Вирішили вітати отих „козаків" з України. Церковною процесією, квітами, хлібом - сіллю вітати. По квіти до нас прийшли. У батька такі пишні далії цвіли. „Багряних нам дайте!" — просили жінки. І нарвали китиці квітів. Церковні хоругви, образи святих ними прикрасили. Ще й десь блакитно - жовтий прапор роздобули, поруч хреста і церковних хоругов його несли.

Стояла довго процесія біля мосту перед селом. Прив'яли квіти, потомилися люди і діти. До пізнього вечора „козаків з України" чекали. А як зовсім сумерк упав, трохи розчаровані по хатах розійшлися. І церковні хоругви з образами до церкви віднесли. Не знали, бідолашні, що це вже їхня остання процесія була. Що вже ніколи більше по селі зі своїми святощами не підуть. Що і церкву їм замкнуть, а душпастиря, котрий

(Закінчення на ст. 4-ій)

Д-р Іван Скальчук

ЗА ПОКРАЩАННЯ І ЗМІЦНЕННЯ ДІЇ І СИСТЕМИ УККА

Голос у дискусії

(4)

„Характерними, наприклад, а то й тривожними рисами праці УККА можна вважати брак не лише співпраці, але часто й доброго зв'язку з нашими науковими установами, письменницькою орrганізацією, культурними, мистецькими об'єднаннями, молодечими та студентськими товариствами, професійними групами і т. д.

А зокрема вказує д-р М. Данилюк на „брак співпраці УККА з об'єднанням письменників «Слово»", і запитує: „Чи робив УККА, за вийнятком журналістів по своїй лінії, тісніші контакти зі Спілкою Журналістів?" і т. д. („Свобода", ч. 145).

Усім, хто цікавиться працею УККА, відомо, що наші наукові, письменницькі, мистецькі, професійні, молодечі та студентські організації є членами УККА і мають своїх представників у керівних органах УККА, а численні з них мають своїх представників в Екзекутиві УККА. Але, за твердженням д-ра М. Данилюка, УККА не співпрацював з ними і навіть не мав доброго зв'язку з ними! І хто ж тоді винен, УККА чи організації, які, призначивши своїх членів до керівних органів УККА, зовсім не заінтересовані в тому, як їхні представники в УККА працюють, і зовсім не дбають про те, коли їхній зв'язок з УККА не наладнаний як слід.

На думку д-ра М. Данилюка, в обличчі останніх переслідувань письменників в Україні, УККА повинен був співпрацювати із письменницьким об'єднанням „Слово". Виходить, що до співпраці зобов'язаний тільки УККА, а не об'єднання письменників „Слово". Чому ж тоді письменницьке об'єднання „Слово" не розгорнуло дії в обороні своїх товаришів пера у повній співпраці і координації з УККА?! Але на це питання, либонь, не зможе дати відповіді ані д-р М. Данилюк, ані письменницьке об'єднання „Слово"!

У співпраці завжди мусить бути два партнери, і в обидвох мусить бути добра воля й охота до співпраці, взаємне довір'я і льояльність, а не можна цього вимагати тільки від однієї сторони: УККА!

Подібних недоліків УККА д-р М. Данилюк нараховує більше. Це ж бо УККА „злосмисно" неґував капелею Бандуристів Г. Китастого, не цікавився мистецьким світом малярів, скульпторів, композиторів, був незарадним у покращанні українського шкільництва, спихав на інші плечі допомогу для дитячих та молодечих видань, не цікавився широким організуванням стипендій, не рятував молоді від наркоманії і ін. Додати до цього списку „недоліків" УККА можна ще принаймні один тузінь, включно з тим, що УККА не зумів досі вислати свого власного космічного корабля на Місяць або на Марс!!

Мабуть, цей довгий список уявних недоліків і прогріхів УККА налякав таки самого д-ра М. Данилюка, бо прийшов він вкінці до висновку, що „можна б дискутувати, чи до УККА належать ці завдання, оскільки легко перекинутись на ролю лише репрезентації" („Свобода", ч. 145).

Відносно доцільности політичних демонстрацій у д-ра М. Данилюка є наглядна неясність. Раз він стверджує, що „завдання необхідні для збереження нашої духовости, . . . а не припадкові деклярації або демонстрації, вкладаються і наше зобов'язання щодо українського народу". („Свобода", ч. 145). А опісля каже: „Окремі політичні акції УККА останніми роками, хай і мають свою вартість на міжнародному полі, не вичерпують його призначення і зобов'язань до української громади, зрештою деякі з них видаються навіть карикатурними, як, наприклад, дебати до півночі над тим, чи мав би їхати президент Ніксон у Москву, чи ні" („Свобода", ч. 145).

Отож, з однієї сторони демонстрації непотрібні, з другої все таки вони мають „свою вартість на міжнародному полі", а щодо „карикатурних" дебат про візиту президента Ніксона в Москві, що їх д-р М. Данилюк називає „політичними акціями", коментар зайвий, бо поставлення знаку рівности між політичними акціями й дебатами має власну вимову.

Як відомо, у праці УККА політичні акції, протести і демонстрації — це тільки одна із ділянок праці, тільки одно з багатьох завдань, і ніхто із керівних чинників УККА аж ніяк не вважає, що „демонстрації вичерпують призначення та зобов'язання УККА до української громади".

Стільки про недоліки УККА.

Позитивним моментам діяльности д-р М. Данилюк присвятив аж . . . кілька речень, та й вони загубилися серед буйного й рвучкого потоку неґативів, замовчування фактів та тенденційного перебільшування недостач та помилок. Одну половину речення д-р М. Данилюк присвятив справі побудови пам'ятника Т. Шевченкові у Вашинґтоні, другу — акціям УККА в Конґресі ЗСА в річниці 22-го січня, а все інше схопив у своїй „позитивній" критиці одним реченням: „Немає сумніву, що певну частину громадської і політичної роботи УККА пробив" („Свобода", ч. 145).

Ані словом не згадав д-р М. Данилюк про Тиждень Поневолених Націй, про оборону переслідуваних українських культурних діячів в Україні, про вклад УККА в організацію і діяльність СКВУ, про англомовну видавничу діяльність, про координацію праці молодечих організацій, про виховну та видавничу діяльність Шкільної Ради, про численні виступи голови УККА на політичних і університетських форумах, на радіо-та телевізійних програмах, зокрема про дію на терені Вашинґтону, про послідовне нав'язування зв'язків у Конґресі ЗСА, про інформаційно-політичну дію УККА на зовнішніх форумах, про акцію допомоги українцям в Юґославії і т. д. Зокрема не завдав собі труду д-р М. Данилюк проаналізувати обставини, в яких доводилося УККА провадити працю, не згадуючи навіть про хронічний брак фінансових засобів.

А ці обставини можна було прекрасно зілюструвати, користуючись хоч би даними про стан шкільництва та Шкільної Ради УККА. Статистичні дані показують, що маємо у ЗСА 29.000 шкільної дітвори, яка охоплена навчанням українознавчих предметів. Але в системі Шкільної Ради УККА є тільки 75 шкіл із 392-ма учителями та 5.000 учнів. Біля 5.000 шкільної дітвори охоплює в школах Українська Православна Церква, а біля 20.000 — українська Католицька Церква. (див. „Три декади УККА", Ню Йорк, 1970, стр. 13).

(Далі буде).

Реєструйтесь усі до голосування

Політична сила української спільноти в демократичному устрою З'єднаних Стейтів Америки як і інших національних груп Американської мозаїки полягає у вільних виборах та в добровільній підтримці того кандидата (в даному випадку на президента), який найкраще сприяє нашим національним інтересам та інтересам вільного світу.

Одне з найцінніших прав американського громадянина у виборчій кампанії це право голосування.

У наших прагненнях рівноправности у всіх ділянках американського життя дуже важливо користуватися правом голосування в наступних президентських виборах (7 листопада ц. р.) цієї демократичної вільної країни.

Українці не матимуть сили без цього права, бо замість нас інші рішатимуть долю цієї країни та світу; ті що голосують — диктують тим, що не голосують.

Наша головна мета у виборчій кампанії повинна бути спрямована на реєстрацію всіх українців, що вже є громадянами цієї країни.

Закликаємо всіх відповідальних діячів українських організацій та поодиноких осіб прийняти участь в реєстраційнім процесі українців Ню Йорку (5 повітів).

Потребується людей до демократичних і республіканських кадрів - помічників, щоб реєструвати та перереєстровувати наших людей. Прошу зголоситися до Українського Народного Дому в Ню Йорку (140 - 2 Авеню) в п'ятницю 22 вересня між 5-9 по полудні, де відбуватиметься реєстрація.

Мати право голосу в виборах невіддільне право всіх свідомих американців.

Берімо ж участь в політичному американському житті.

Хто підлягає реєстрації?!

1. Ті українці, що мають Американське громадянство, але не зареєстровані до голосування.

2. Ті, хто є реєстровані, але не брали участи в виборах понад два роки.

3. Молодь, починаючи з 18 років, які ніколи ще не голосували в політичних виборах цієї країни.

Реєстрація відбудеться в У.Н.Д. Н. Й. при 2-ій Евеню в четвер 21 вересня, в вівторок 26 вересня та в наступний четвер 28 вересня. Якщо матиму помічників то й частіше.

37 мільйонів різного етнічного роду в Америці можуть бути доволі рішучим бльоком, якщо матимуть єдність та будуть політично активні.

Докажім, що ми зорганізована українська спільнота!

Мар'яна Могилин

Стипендійний фонд ім. Лесі Івченко

Минає двадцять сім років, як у зруйнованому війною Мюнхені трагічно загинула 19-річна Леся Івченко, багатонадійна, початкуюча письменниця (псевдо Леся Оленко), донька незабутньої голови Об'єднання Українських Православних Сестрицтв у ЗСА, св. п. Людмили Івченко-Коваленко.

В останній рік свого життя мати перевезла тлінні останки доні з далекої Німеччини й поховала на Українському Православному Цвинтарі в Бавнд Бруку, не передбачаючи, що й її так скоро, покладуть коло неї.

Ще кілька років перед тим мати започаткувала, в пам'ять доньки, стипендійний фонд ім. Лесі Івченко при Об'єднанні Українських Православних Сестрицтв, внісши тисячу долярів.

Відсотки з цього фонду мають іти на стипендії студіюючим православним дівчатам. Фонд цей поступово поповнюється пожертвами окремих осіб і з каси Об'єднання Українських Православних Сестрицтв. Уже раніше внесено дві тисячі долярів і тепер з нагоди двадцять сьомої річниці смерти, ще одну тисячу дол.

У 1971 році вже видано дві скромні стипендії.

Закликаємо українське громадянство поповнювати цей фонд своїми пожертвами на Ukrainian Orthodox Sisterhoods — Fund L. Ivchenkh й висилати їх на руки скарбника: Mrs. Maria Sweet, 85-37 Britton Ave. Elmhurst, N. Y. 11373.

Український Літературно Мистецький Клюб
Ню Йорк 149 - 2 ав.

□ З Літ.-Мист. Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 22 вересня там відбудеться ПОВАКАЦІЙНИЙ ВЕЧІР, в якому беруть участь: Іван Керницький, Степан Крижанівський і Микола Понеділок. У музичній частині програми виступить Ляриса Крупа — фортепіян. Початок о год. 7:30 веч.

ПІВНІЧНИЙ В'ЄТНАМ ЗВІЛЬНИВ дотепер взагалі 12 американських полонених, за кожним разом по трьох полонених. Комуністи натякнули, що звільнені в минулу неділю три американські воєнні полонені - летуни є останніми, що їх вони звільнили перед остаточним замиренням, якого ще не видно на овиді. В'єтконг звільнив 23-ох американців. Пентагон має листу з 539 американськими військовиками, що їх схопили північні в'єтнамці або комуністичні партизани.

Започатковано слідство в справі продажу пшениці Совєтському Союзові

(Закінчення з 1-ої стор.)

риканському ринку, тобто 2.10 дол. за бушель. Всі ці фармери, які здержалися з продажем пшениці, тепер продають її по 1.65-1.75 дол. за бушель. Обвинувачення експортових компаній в тому, що вони мали інформації про продаж великої кількости пшениці до СССР, спираються на тому, що двох теперішніх директорів експортових компаній були в складі урядової делеґації, яка переговорювала в справі продажу пшениці у Москві. Мова йде про Кларенса Пальмбі та про Кліффорда Пульвермахера, які по повороті з Москви зрезиґнували зі своїх становищ в уряді і були зааанґажовані експортовими компаніями Континентал Ґрейн Компані та Ванґ Корпорацією. Чи і в якій мірі це мало вплив на їхні торговельні трансакції з СССР, покищо не відомо і в цьому напрямку має бути переведене слідство. Конґресмен Ніл Смит з Айови висловив думку, що СССР використав американців, домовившися купити пшеницю по нижчій ціні. Насправді, заявив цей конґресмен, коли б американська делеґація врахувала була критичний стан з урожаєм в СССР, то могла б дістати в СССР багато вищу ціну і американський уряд не мусів би давати тепер субсидій і для фармерів і для експортових компаній.

КРИВАВА ОЛІМПІЯДА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

глушить мене своєю музикою, але деколи тисячоголосий гомін заглушує й музику. Пиво в величезних дзбанках п'ється і ллється на столи й підлогу. „Шабаш бісовський!" — сказав би поет Гулак - Артемовський, ректор Харківського університету, сучасник Гоголя і Шевченка.

Іду широкою центральною вулицею Мюнхену, оздобленою різного сорту квітами. На цій вулиці заборонено їздити автомобілями. Але людей тут повно, як у церкві на Великдень, і, хоч уже десята година вечора, від людського натовпу робиться жарко. На площі, що зветься Штахус, гарний фонтан холодними струмами відсвіжує нагріте людським диханням повітря.

Тут різномовна „Вавилонська Вежа": гомонить усе на всіх язиках, і люди всякої породи розмовляють, сміються, забавляються, особливо ж коло столів, що розставлені на вулиці навпроти ресторанів. На цій вулиці показують своє мистецтво музики, співаки, малярі, танцюристи.

Ось молодий музикант у білому убранні притулився під стіною і грає солодкі мелодії Моцарта. Слухачі кидають йому дрібні гроші в солом'яний бриль. Далі — чубатий і бородатий, чисто убраний ґітарист зібрав коло себе численну публіку. Він теж заробить собі на пиво і на закуску, буде їсти баварські білі ковбаски. Ось двоє мистців — може це молоде подружжя індусів. Він грає на ґітарі і співає, вона бубонить двома молоточками і в такт свистить, аж у вухах лящить. Екзотика приваблює людей до цієї пари мистців.

Коло ґотичної ратуші на Площі Діви Марії групи людей дискутують, але трудно протовпитись до центру і неможливо розібрати, яка тема дискусії. Баварці ще не догадалися влаштувати так, як у Лондоні, де на розі Гайд Парку появляються в неділю оратори різних напрямків і релігій з власними стільцями та промовляють з підвищення до охочих слухати й дискутувати.

Коло ратуші сидить маляр з фарбами, готовий протягом 10 хвилин намалювати з кожного портрет за невисоку плату.

Мюнхен причепурився до Олімпіяди. Тисячі домів перемальовано, церкви сяють в новій оздобі, і баварці, своєю вдачею дещо вайлуваті, виявляють більше чемности, може з огляду на численних гостей з цілого світу. Купці та всякі підприємці певно будуть задоволені, що Олімпіяду доведено до кінця. Аджеж — бизнес насамперед...

Коли в 1937 році помер президент Чехо - Словаччини Томаш Масарик, то до Праги наїхала сила - силенна народу вшанувати засновника чехо - словацької Республіки. Довелося мені чути, як власник ресторану, що добре заробив в час похорону, казав: „Хоч би щодня умирав президент!"

Ділимося сумною вісткою із Рідними, Приятелями та Знайомими, що дня 13-го серпня 1972 року в Льомас де Замфа (Буенос Айрес), Арґентина, відійшла у Вічність на 86-му році свого трудолюбивого життя, найстарша із великої родини на Україні і еміґрації

бл. п.

ТЕКЛЯ КИШАКЕВИЧ

У глибокому смутку і вдячній пам'яті за Нею:

дочка — ІВАННА із мужем інж. РОСТИСЛАВОМ ІЛЬНИЦЬКИМ
син — ЮРІЙ із дружиною ТАТЯНОЮ і внуки: РОМАН та ХРИСТИНА
син — БОГДАН, дружина СТЕЛЛЯ і внуки: БОРИС, ІНҐА, ЮРІЙ, КОНРАД

Парафія і громада вшанували о. Теодора Форостія у 35-річчя священства

(Закінчення з 1-ої стор.)

майстра церемоній запрошено о. протоієрея Петра Мелеха, який на вступі згадав про важливіші дані з життя та жертвенної праці Ювілята для Бога, Церкви і поневоленої Батьківщини протягом 35 років.

Він представив родину о. Ювілята, а саме його дружину пані-матку Анну, сина Зенона з дружиною, доню Лідію з мужем та згадав неприсутню доню Аріадну, замужню за о. Кулішем. Опісля представив голову Консисторії УПЦ в ЗСА о. протопресвітера Артемія Селепину з дружиною, о. протопресвітера д-ра Володимира Клодницького з дружиною, о. протоієрея Йосифа Крету з дружиною, о. протоієрея Петра Сагайдачного з дружиною, стейтового сенатора Йосифа Геркала, брата ювілята М. Форостія, сватів ювілята пані і пана Кулішів і свою дружину п-і Ірину Мелех. Слідували дальші представлення представників різних організацій і установ та усні і письмові привіти. Письмові привіти прислали Митрополит УПЦеркви Високопреосвященніший Владика Мстислав, Владика Константин, Філядельфійський декан митр. прот. о. Стефан Біляк і митр. прот. Андрій Двораківський з Нортгемптону. Усні привіти склали: о. протопресвітер Артемій Селепина, о. протопресвітер д-р Володимир Клодницький, п-і Марія Стефанів — голова Пасейського Відділу УККА, головний радний УНС Степан Гаврищ, о. протоієрей Йосиф Крета, п-і Олександра Селепина — голова Головної Управи Об'єднання Сестрицтв св. Княгині Ольги, і редактор Петро Ямняк. Було багато й інших привітів та дарів любови для Ювілята від церковного уряду, сестрицтва, хору, вівтарних хлопців сусідніх парафій та інших.

Дещо спізнено прибули, склавши побажання Ювілятові о. митр. прот. Омелян Мицик з Честеру з дружиною, о. мит. прот. Іван Данилевич з Ню Йорку з дружиною і о. Євген Новицький з Байону з дружиною.

Пассейську Округу УНС репрезентував її голова Іван Хомко з дружиною, а 42-ий Відділ УНС заступав Василь Марущак — заступник секретаря. На закінчення бенкету промовив до зібраних зворушений до глибини душі сам ювілят о. протопресвітер Теодор Форостій. Він дякував усім, насамперед Всевишньому Господеві, що дозволив йому діждатись того ювілею. Відтак він склав сердечну подяку тим, що трудились і приготовили бенкет, як і усім учасникам бенкету.

Успіхи нашої молоді

Рагнеда (Рада), дочка Марії і Федора Гринчуків народилась у Бібераху, Німеччина. Ще дитиною з батьками прибула до Чикаго, де закінчила початкову школу, а відтак „Голі Фемілі Академі", з відзначенням. Свої юнацькі роки провела в рядах Ю СУМА. Вступивши на університет Лойоля у Чикаго студіювала вона психологію і в 1969 році одержала ступінь бакалавра. Працювала, а потім вирішила вивчити німецьку мову, і з цією ціллю виїхала до Німеччини там вчилася і працювала.

Рагнеда Гринчук

Повернувшись додому вона знову взялася до науки і в 1972 р. в університеті Лойоля отримала диплом мастер оф едукейшен. Коли німецький уряд звернувся із запотребуванням викладачів англійської мови, Рада зголосилася із сотками американської молоді. По короткому часі її повідомлено, що прийнято на працю лише кілька десятків і в тім числі і Раду.

Уся родина п-ва Гринчуків з членами УНСоюзу

М. Яременко

ВЕРЕСЕНЬ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

її збудував — арештують і вивезуть... Нічого ще тоді не знали наївні бідолахи, як дошкулили польські назіники...

Щойно як ніч вступила в село, над'їхали танки. Перед мостом зупинилися. Підстаршина якийсь із танка вискочив, на міст глянув, грубо, по-московськи вилаявся. Мовляв, не пройдуть танки по такому паршивенькому дерев'яному мості. Повертати в другий бік треба, а тут уже ніч. І, хто його знає (це у московській підозрілоссті думка), чи десь буржуазні націоналісти засідки не зробили? Сплюнув злісно, воном на гурток людей, що сче біля моста зосталися, глянув. — „Ви тут чого?" — гаркнув. — Розійтись негайно по домах, щоб і духу вашого не стало, сволочі!" — „Та ми вас вітати..." промимрив хтось, ховаючись поза плечі. — „Не нада, нельзя!" — гукнув підстаршина і ще раз глипнув, чи, мовляв, не коїться якої зради. А світло танкового прожектора якраз на руки дівчини впало. І в тому світлі малі руки студентки ще білішими видалися. Підскочив до неї. „Покажи руки! Ти що — поміщиця?" — „Ні, — відповіла дівчина, — не поміщиця. Я вчуся". — „Ну, ми з такими білоручками ще зробимо лад! — заскреготів погрозливо. — Ми лиш передові колони, а за нами підуть ті, що зліквідують, всяку буржуазну погань".

Зловісно заскреготіло залізо танків, мов підтвердження тієї погрози. Тремтіла галицька дорога під їхнім натиском. Тремтів гурток людей у темряві біля мосту. І мовчки, хильком, поза огорожами, верталися до своїх темних хат.

І після тих вересневих днів інакше покотилося життя у тихій галицькій землі, яку звали П'єmontом. Низький, приземний страх, якого перед тим не знала ця земля, гидкою гадюкою заповзав у кожний закуток. Принишкло все, намагаючись зрозуміти зміни — несвітську брехню, терор, доносництво, хвилі арештів. Хвилі? Ні, то були повені. Був час, коли здавалося, що знищать „визволену" країну зовсім. Знищать не тільки фізично людей, але й уб'ють дух спротиву, дух волі.

Але не знищили. Багато, багато цінних людей — так. Багато духових надбань — так. Понищили церкви. Повбивали провідників. Змасакрували маси невинних людей. Та все одно — духа не вбили. Української землі не зуміли. Український дух Галицької землі не спромоглися знищити. І ніколи не спроможуться.

Можливо, той прекраснозолотий, а водночас жахливий вересень, був ще одній лекцією історії. Лекцією, що по ній прийде наш іспит з усього якого твердо вдивни.

АМЕРИКАНСЬКЕ КОМАНДУВАННЯ У В'ЄТНАМІ ПОВІДОМИЛО, що сотник Чарльс Д. ДеБельвю збив над Північним В'єтнамом шість джетів совєтського типу МІГ і став таким чином „асом" американського летунства. Названий старшина є членом залоги джетів типу „Фантом-4" і при збиванні ворожих літаків користується складним радарним апаратом.

РЕЧНИК ВІЛЬНОГО КИТАЮ НА ТАЙВАНІ (ФОРМОЗІ) ЗАЯВИВ, що японський уряд „хоче забагато": відновити дипломатичні взаємини з Комуністичним Китаєм і зірвати такі взаємини з Вільним Китаєм, але зберегти всі користі, що їх має з торгівлі з Вільним Китаєм. Тому на Тайвані (Формозі), осідку Вільного Китаю, відбулася студентська демонстрація проти офіційного делегата Японії, який приїхав, щоб переконати уряд Вільного Китаю, після відвідин Ніксона в Пекіні, що Японія не мала іншого виходу, як тільки визнати Пекін.

СПОРТ

ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ — АЙРІШ - АМЕРІКЕНС, ЕЛИЗАБЕТ 2:0 (1:0)

Елизабет 17 вересня — Цією важливою перемогою на виїзді „Чорноморська Січ" започаткувала в „Мейджор Дивізії" свій новий сезон. Гра проходила на звичайному ще „огірковому" рівні, особливо слабою дружиною виявилися господарі, які заслуговували на високу поразку, але мали щастя, що напад „Ч. Січі" не мав свого дня. Січовики мали гнітючу перевагу і цілі змагання грали майже в одні ворота, в напрямі яких, українські футболісти післали десятки стрілів і тільки двократно м'яч влетів в сітку. Ведення 1:0 здобув Фармага з подачі Паливоди в 15-ій хвилині і цей вислід залишився до закінчення половини.

Після перерви „Січовики" продовжували атакувати, довший час, не допускаючи господарів за половину поля. Щойно 8 хвилин перед закінченням зустрічі, Вільчак встановив вислід дня — 2:0. До цих змагань „Ч. Січ" виступила без контуженого Касіяненка і покликаних на кінець тижня до Національної Гвардії — Лісевича і Левіва в такому складі: Гільгерс, Гургач, Паньків, І. Паливода, Вол. Кадоба, Лужняк, Понось, Ренерей, Фармага, Д. Паливода, Л. Вільчак, О. Ткач. Менаджер М. Паливода. У наступну неділю „Ч. Січ" грає із сильним клюбом Пассейк Італіянс на площі Фарчерс Грув в Юньйон, о год. 5-ій перед вечором.

Усі домашні змагання „Ч. Січ" відбуватиме на цьому стадіоні в згаданій годині.

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ „Ч. СІЧІ"

24 вересня	„Ч. Січ" — Пассейк Італіянс	
1 жовтня	Молфета ФК — Ч. Січ	
8 " "	Ч. Січ — Вісла С. К.	
15 " "	Мадярський СК— Ч. Січ	
22 " "	Ч. Січ — Рома СК	
29 " "	Скатс - Амер. — Ч. Січ	
5 Листопада	Ч. Січ — Португальський СК	
12 " "	Ч. Січ — Бенфіка ФК	

КОМІТЕТ ПРИДБАННЯ СПОРТОВОЇ ПЛОЩІ

Минулої п'ятниці 15 вересня відбулися чергові квартальні збори членства УСТ „Ч. Січ", які між іншим, рішили розглянутися за відповідним об'єктом в околиці між Ньюарком і Випані, для евентуальної закупівлі й влаштування спортової площі. До Комітет Придбання Площі, збори вибрали: Петра Мельника, інж. Адріяна Лапичака і Василя Ткача. До фінансового Відділу Комітету вибрані: Іван Ориняк, Любомир Рудзінський і мгр Іван Хамуляк.

СПОРТОВА ЗАБАВА „Ч. СІЧІ" В „БЛЮ РІББОН" В ГІЛСАЙДІ

Уже можна резервувати місця і набувати квитки вступу на велику спортову забаву, що відбудеться 4-го листопада ц. р. у великій і модерній залі „Блю Ріббон", власником її є член Т-ва п. Венцлер. Грає оркестра Богдана Гірняка.

О. Твардовський

СПОРТОВОМУ РОДУ НЕМА ПЕРЕВОДУ

Коротким виявився перший етап історії українського змагового тенісу в Клівленді: деякі змагуни виїхали з Клівленду (Капустянський, Грабець, Раковський), інші перестали грати в теніс, чи перекинулися на відбиванку. В останніх роках тільки лорейнці — брати Лучковські, Зубаль і інші репрезентували клівлендський теніс, під фірмою УАСК „Львів" - Клівленд. Коли цього року і лорейнці не поїхали на чемпіонати УСЦАК, на Союзівку, виглядало, що ніякого українського тенісу у Клівленді більше немає.

Спростування такого вердикту прийшло з несподіваної сторони. Дружина нашого відомого спортсмена, бувшого футбольного змагуна станиславівських дружин, УССК-у, Мюнхен і української репрезентації (на Олімпіяді ДП, 1948), д-ра Миколи Дейчаківського, забрала трьох своїх синів - ясенів і повезла на Союзівку, де всі четверо стартували в турнірах своєї категорії.

Успіхів, якщо не враховувати однієї перемоги й авансного півфіналу найстаршого сина, Ореста, не здобуто. Але треба не забувати, що це був тільки початок — конфронтація з дійсністю. Власний корт коло хати, фаховий учитель і змагунська амбіція, так у всіх трьох синів як і в їхньої молодої мами пані Наді, є сильною запорукою, що про цю спортову родину, а з нею про український теніс у Клівленді ми у свій час почуємо добрі вісті.

О. Га.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВАСИЛЬ КОРДА, член УНС Відд. 279 Б-ва св. велком. Иосафата в Зеневсвил, Огайо, помер 23 серпня 1972 р. на 75 р. ж. Нар. в с. Кореличі, пов. Перемишляни, Україна і став членом УНС в 1922 р. Полишив у смутку дружину Параскевію, 1 сина, 3 дочки, 14 внуків і 3 правнуків.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ТРОФИМ С. ГОНЗА, член УНС Відд. 38 Б-ва св. Миколая в Абурні, Н. Й., помер 6 вересня 1972 р. на 84 р. ж. Нар. в с. Лишкові, пов. Ліско, Україна і став членом УНС в 1918 р. Полишив у смутку сина Степана, 4 дочки, 15 внуків і 5 правнуків. Похорон відбувся 8 вересня 1972 р. на цвинтарі св. Иосифа в Флемінґ, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Ст. Гонза, секр.

МИКОЛА ДРОГОМИРЕЦЬКИЙ, член УНС Відд. 94 Т-ва М. Шашкевича в Гамтремку, Міш., помер 23 серпня 1972 р. на 65 р. ж. Нар. в с. Березів Верхній, пов. Станиславів, Україна і став членом УНС в 1950 р. Полишив у смутку дружину Марію, доньку Анну, 2 внучки і 2 сестри. Похорон відбувся 26 серпня ц. р. на цвинтарі Mt. Olivet, Detroit, Mich.
Вічна Йому Пам'ять!
Л. Васко, секр.

ВІРА БІБИК, членка УНСоюзу Відд. 240 Т-ва Є. Коновальця в Клівленді, Огайо, померла 27 серпня 1972 р. на 47 р. ж. Нар. в Хахолці, Херсонської обл., Україна і стала членкою УНС в 1967 р. Полишила в смутку мужа Михайла, синів: Стефана, Романа, Андрія і Юрка, дочки: Марію і Ірену. Похорон відбувся 29 серпня ц. р. на цвинтарі св. Апт. Петра і Павла в Парам, Огайо.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

СОФІЯ ХРАНОВСЬКА, членка УНС Відд. 316 Т-ва Укр. Нар. Дім в Рочестері, Н. Й., померла 21 серпня 1972 р. на 76 р. ж. Нар. в с. Пукові, пов. Рогатин, Україна і стала членкою УНС в 1924 р. Полишила в смутку 2 синів: Володимира і Степана. Похорон відбувся 24 серпня ц. р. на цвинтарі Holy Sepulcher в Рочестері, Н. Й.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

ГРИГОРІЙ ОЛЕКСІЙ, член УНС Відд. 221 Б-ва св. Стефана в Чікаго, Ілл., помер 6 вересня 1972 р. на 79 р. ж. Нар. в с. Майдан, пов. Золочів, Україна і став членом УНС в 1928 р. Полишив у смутку дружину Катерину, сина Андрія, доньку Евдію і 2 внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. о. Миколая в Чікаго, Ілл.
Вічна Йому Пам'ять!
Т. Шпікуль, секр.

СТЕПАН БОЙКО, член УНС Відд. 245 Т-ва Запор. Січ в Трентоні, Н. Дж., помер 23 серпня 1972 р. на 82 р. ж. Став членом УНС в 1935 р.

Полишив у смутку доньку Софію, 2 синів: Олександра і Адама, 3 внуків і 1 правнука. Похорон відбувся 26-го серпня ц. р. на цвинтарі в Dayton, N.J.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Мартиненко, секр.

ІВАН ЗАБАВСЬКИЙ, член УНС Відд. 207 Т-ва Галицька Січ в Савт Дірфілд, Масс., помер 8 серпня 1972 р. на 78 р. ж. Нар. в с. Зелена, пов. Скалат, Україна. Став членом УНС в 1939 р. Полишив у смутку дружину Анастазію, сина Михайла. Похорон відбувся 11 серпня 1972 р. на парафіяльному цвинтарі св. Духа в Савт Дірфілд, Масс.
Вічна Йому Пам'ять!
П. Рева, секр.

СТЕФАН РАПАВИЙ — член УНС Відд. 230 Б-ва св. І. Хрестителя в Янґставн, Огайо, помер 29 серпня 1972 р. на 71 р. ж. Нар. в с. Карликові, пов. Сянік, Україна і став членом УНС в 1938 р. Полишив у смутку 2 синів: Стефана і Михайла і доньку Марію. Похорон відбувся 31 серпня ц. р. на цвинтарі КаКльварія в Янґставн, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять!
П. Ліщак, секр.

ТЕОДОР ШТИМ, член УНС Відд. 473 Т-ва сот. Ю. Головінського в Монтреалі, Кве., Канада, помер 4 серпня 1972 р. на 57 р. ж. Нар. в Монтреалі, Кве., Канада і став членом УНС в 1953 р. Полишив у смутку дружину Марію з сина Теодора. Похорон відбувся 7 серпня ц. р. на цвинтарі Este des Neiges в Монтреалі, Кве., Канада.
Вічна Йому Пам'ять!
Віра Ваціи, секр.

ТАРЗАН, Ч. 6814. Наомі не розуміє африканських звичаїв

У будинку нарад вождя тупелів...

Ото ж, приятелю Туля, повторюю пропозицію, яку приношу вам від воїнів кікі — за кожну тупельську жінку, яку ви пішлете їм, вони заплатять одну корову й дві свині. Тоді настане мир між вашими племенами!

Тим часом по другому боці паркану оселі тупелів Тарзан і медсестра Наомі очікують рішення вождя Тулі.

Я думала, що це тільки жарт, що мужчини в Африці купують жінок за свині!

Багато племен, багато звичаїв, Наомі! Але ми були свідками деякого поступу в напрямку до цивілізації: воїни кікі погоджуються купити жінок, замість воювати за них!